

Peygamberimiz(S.A.V.)'in Ebesi Şifa Hâtun(r.a.):

Peygamber Efendimizin(SAV) ebesinin adı Şifa Hatun'dur..

Kâinatın Efendisi dünyaya teşrif buyurdıkları sırada, aziz annesinin yanında Abdurrahman b. Avf'ın annesi Şifa Hâtun ile Osman b. Ebi'l-Âs'ın annesi Fâtıma Hâtun da vardı.

Ebelik vazifesinde bulunan Şifa Hâtun, o andaki müşâhedesini şöyle anlatır:

“Allah’ın Resûlü doğdukları zaman ben oradaydım. Hemen yetiştim. Kulağıma bir ses geldi: ‘Allah’ın rahmeti onun üzerine olsun.’ Maşrık ile mağrîb arası nurla doldu. Hatta Rum diyarının bazı saraylarını gördüm! Sonra, Allah Resûlünü kucağıma alıp emzirmeye başladım. Üzerime öyle bir hal geldi ki vücudum titremeye başladı ve gözlerim karardı. Yavrucağı gözden kaybettim. Bir ses, ‘Nereye gitti?’ diye sordu. ‘Doğuya götürdüler’ diye cevap verildi.

“Bu sözler hiç zihnimden çıkmadı. O zamana kadar ki Allah Resûlü peygamberliğini ilan eder etmez, hemen koştum ve ilk Müslümanlarla beraber iman dairesine girdim.”[4]

O,“Peygamber’in (s.a.v) ebesi, cennetle müjdelenen Abdurrahman bin Avf ‘ın (r.a) annesidir. Ondan başka üç güzel çocuğu daha vardı. Hepsini Allah ve Rasulü’nün rızasına uygun yetiştirdi.

Zamanı gelince yola çıktı, hicrete katıldı.

Zaten O'nun yoluna gönlü o gece akmıştı. Ayakları durur muydu artık?

Hem Mekke’yi hem yolu hem Medine’yi yaşadı Allah Rasulü (s.a.v) ile.

Sözüne sadık kaldı.

Vefat ettiğinde oğlu Abdurrahman bin Avf (r.a) Hz. Peygamber’e (s.a.v) gelerek sordu:

- Ey Allah’ın Rasulü, annem adına bir köle azat edebilir miyim? Hz. Peygamber (s.a.v) buyurdu:

- Evet, edebilirsin.

Hz. Abdurrahman (r.a) bir köle azat etti.

Annesine hediye gönderdi.

[4] Kastalani, a.g.e., c. 1, s. 22.

Dualarıyla Hastaları İyileştiren Şifa Hâtun (r.a)

Şifâ binti Abdullah radiyallahu anhâ Mekke'de hicretten önce İslâm'la şereflenen bir hanım sahâbî!.. Cahiliye döneminde de insanlara hizmet etmeyi seven, akıllı, zekî ve fazîlet sâhibi bir hanım... Okuyarak bazı hastalıkları tedâvî eden, ağzı duâlı ve şifaya vesile olan bahtiyar bir hanımefendi...

O, Mekkeli olup, Kureyş kabilesinin Adıy koluna mensuptur. Babası, Abdullah İbni Abdışşems, annesi de Fâtıma binti Vehb b. Amr'dır. İslâm'ın ilk yıllarında Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem efendimize biat ederek İslâm'la şereflendi.

O, Ebû Hayseme İbni Huzeyfe ile evlenmişti. Bu evlilikten Süleyman ve Merzuk adında iki oğlu oldu. İlk çocuğuna nisbet edilerek kendisine "**Ümmü Süleyman**" künyesi verildi.

Şifâ binti Abdullah (r. anhâ) akıllı zeki, bilgili, görgülü bir hanımdı. Araplar arasında yazı yazmanın az olduğu bir sırada Arapça yazı yazardı. Hizmeti de severdi. Firâset sâhibiydi.

Rasûlullah sallallahu aleyhi vesellem efendimizin evine teşrif ettiğinde oturması ve istirahat etmesi için husûsi bir minder ve yer yatağı hazırlamıştır.

Şifa (r. anhâ) Medine'ye hicret edince, Fahr-i Kâinat (s.a) efendimiz onu oğlu Süleyman ile birlikte Mescid'e yakın bir mahalleye yerleştirdi. Onu sık sık ziyaret ederdi.

İki Cihan Güneşi efendimiz öğle namazından sonra Şifâ (r. anhâ)'nın evine kaylûle için giderdi. O da evine şeref verdiği için bu minderi ve yer yatağını sererdi. Allah Rasûlüne olan gönlündeki sevgisini bu şekilde göstermeye çalışırdı. Onun aziz hâtırasını hayatı boyunca sakladı. Vefatından sonra bunlar çocuklarına kaldı. Daha sonra bu kıymetli, manevî değere sâhip eşyalar Emevî hükümdarlarından Mervan'a intikal etti.

Şifâ (r. anhâ) ağzı duâlı bahtiyar bir hanımdı. Cahiliye devrinde Sıyircık denen, vücutta çıkan kabarcıkların, ateşli ve bulaşıcı bir nevi sivilcelerin iyileşmesi için okurdu. Allah Teâlâ da şifasını verirdi. Onun evi bu gibi hastalığa tutulanların ocağı haline gelmişti. İslâm'la şereflendikten sonra bu iş için Efendimizden izin istemek üzere huzuruna vardı. Hz. Hafsa (r. anhâ) annemizde yanındaydı. Gönlünü tırmalayan bu durumu Efendimize anlattı.

İki Cihan Güneşi efendimiz onun bu hizmete devam etmesine işaret etti ve: "**Yazı yazmayı öğrettiğin gibi bu duâyı Hafsa'ya da öğret!**" buyurdu.

Şifâ (r. anhâ) kendisine müsaade edilince bu hizmete gönül huzuru içerisinde devam etti. Bu tedavi ile ilgili bilgileri Hz. Hafsa (r. anhâ) annemize de öğretti.

Şifâ (r. anhâ) nezâket sâhibi, hassas yürekli ve müttaki bir hanımdı. Karşılaştığı bir hadiseyi şöyle anlatır: "**Bir gün soru sormak için Rasûlullah (s.a)'in yanına gittim. Namaz vakti olduğundan bana özür beyan etti ve namaza başladı. Ben de oradan çıkarak Surah b. Hasene ile evli olan kızımın evine gittim.**

Namaz vakti olmasına rağmen Surah evdeydi. Ona hitaben: "**Namaz başladı, sen hâlâ evdesin.**" dedim ve epeyce şeyler söyledim.

Surah ise:

"Teyzeciğim beni ayıplama! Çünkü benim bir elbisem vardı. Bugün Rasûlullah (s.a) bize gelip ödünç elbise istedi. Hemen onu verdik. Başka elbisemiz olmadığından dışarı çıkamadım." dedi. Ben de: "**Anam babam sana fedâ olsun. Ben senin bu durumunu anlayamadım.**" diyerek özür diledim.

Şifâ (r. anhâ) görüşlerinden faydalanılan, bilgili, görgülü ve hürmete lâıyk bir hanımdı. Hz. Ömer (r.a) herhangi bir görüş alma konusunda onu başkalarına tercih ederdi. Onun zekî ve fazilet sâhibi bir hanımefendi olduğunu bilirdi. Onun görüşlerinden istifade eder ve pek memnun olurdu.

Şifâ (r. anhâ) birgün yavaş konuşan ve ağır ağır yürüyen riyakâr tavırları olan bir takım kimseler gördü. Onları göstererek:

"Bunlar kimlerdir?" diye sordu. Kendisine:

"Bunlar zâhidlerdir." diye cevap verildi. Bunun üzerine Şifâ (r. anhâ) şöyle mukabelede bulundu:

"Allah'a yemin olsun ki, Hz. Ömer (r.a), Allah hakkı için bir söz söylediği vakit işittir. Yürüdüğü vakit hızlı yürür, dövdüğü zaman acıtır. Bununla birlikte o hakkıyla âbid ve zâhid idi." dedi.

Şifâ binti Abdullah (r. anhâ)'ın Rasûlullah (s.a) efendimizden birkaç hadis rivayetinde bulunduğu nakledilir. Bir tanesi şudur. Kendisi şöyle rivayet eder:

Birgün Rasûlullah (s.a)'e:

"Ya Rasûlallah! Hangi amel daha fazîletlidir?" diye sordum.

Fahr-i Kâinat (s.a) efendimiz bana şöyle cevap verdi:

"Allah'a iman, onun yolunda cihad ve makbul bir hac." buyurdu.

Allah ondan razı olsun.